

[Povl Brøndsted]

atret kan finde en bred dækning for det lovforslag, vi kommer frem med. Tak til ministeren. Men jeg synes da egentlig også, at formanden for Kulturudvalget har vist en vilje og et ønske om, at nu skulle det lykkes i 1990 at få fornyet teaterloven med det grundkrav, der lå i det, og som jo ikke alle de, der nu er gået med ind i forslaget om teaterloven, er enige om. Men grundformålet var jo at undgå, at teaterlivet lige så stille kunne suge ud af kulturministerens kasse, at man, alt efter hvad man kunne få af lokale bevillinger, også kunne få statens bevillinger. Nu er det et fast beløb. Og der jo så meget mere grund til at takke formanden for, at det på den baggrund er lykkedes at få et forlig igennem, da det jo ikke er just formandens egen livret, at det skal være faste tilskud og ikke tilskudsbeløb efter, hvad der ydes.

Vi har haft en anden oplevelse i udvalgets arbejde, synes jeg, nemlig at teater er noget, man interesserer sig for. Det er jo utroligt, hvad der har været både af deputationer og henvendelser, utroligt hvad der har været af møder ud over landet, hvor der både er blevet diskuteret teater i almindelighed og også virkelig diskuteret, hvad teatret egentlig betyder for et kulturliv på højt niveau.

Når deputationer kommer til et udvalg i forbindelse med et lovforslag, der omfatter så mange forskellige aktiviteter, er alle nødvendigvis nervøse for, at deres eget lille område skal blive svækket. Og derfor er det, vi møder ret ensidige ønsker om at sikre økonomi til de forskellige aktiviteter. Men det er da også et udtryk for, at man mener, det er noget væsentligt inden for kulturlivet, man arbejder med, så det skal ikke bebrejdes nogen.

Men på den anden side må vi også sige, at det begrænser, hvilke konsekvenser en ny teaterlov vil få, både det, at der skal tages hensyn til de mange forskellige aktiviteter, og at der skal samles et bredt flertal for det.

Men et af hovedpunkterne, synes jeg, er stadig væk at fastholde, at statens midler til teaterdrift skal gå til det, der er professionelt, det, der er teater på meget højt niveau. At vi så inde i teaterloven har den lille niche, der hedder amatørteater, skal ikke svække hovedmålet, nemlig at det må være virkelig kvalitetsteater, der skal have pengene fra staten.

I den forbindelse har et af tvivlsområderne været, om egnsteatrene som helhed alle opfyld-

te dette krav om kunstnerisk professionel høj kvalitet.

En anden tvivl, i hvert fald nogle af os har haft, er, hvilken forskel der er på børneteater og egnsteater. Derfor synes jeg, det er en god løsning, at vi nu får en 2-årig periode, hvor vi laver en vurdering af, i hvor stor udstrækning dette er en opgave for statslige midler.

Jeg synes, meget taler for, at et egnsteater også er det, som det hedder, nemlig et egnsteater, der finansieres af egnen, fordi det har en speciel opgave i det specielle område.

Men samtidig mener jeg også, det er meget vigtigt, at vi sikrer, at midler til egnsteatre fordeles ligeligt, så der ikke er nogle amtsområder, regionsområder, der får større del af pengene til teaterdrift fra Kulturministeriet end andre. Og derfor mener jeg stadig væk, at vi ved vurderingen af egnsteatrene også skal se på, om det er sådan, at landsdelssceneamterne får mere end andre amter.

Men nu er der da blevet større lighed i forbindelse med forpligtelserne over for Det Rejsende Teater.

Jeg har anset det for vigtigt og er glad for, at det er kommet igennem, at vi har nogle sikrede rullende bevillinger. For det siger sig selv, at det er umuligt at disponere, hvis man skal vente på finanslovbevillingen fra år til år. Der må lige en vis fasthed over, hvilke midler der er at disponere over på de forskellige områder inden for teaterlivet.

At vi fastholder 40 pct.s-tilskuddet til abonnementsordning sker på baggrund af, at vi trækker udgiften til administration og pjecer fra, og jeg synes, det er vigtigt, for det er noget, man selv i nogen grad kan bestemme, hvor spidsfindigt og dyrt det skal være, hvor meget man vil have af det. At vi er gået fra de 33½ pct. op til de 40 pct., mener jeg derfor er forståeligt.

I modsætning til den første ordfører vil jeg sige, at jeg synes, det er så rimeligt, at der bliver givet det samme tilskud til samtlige sæder. Jeg synes ikke, der er nogen som helst grund til, at en dyr plads skal have et stort tilskud og en billig plads et lille tilskud, og derfor er jeg glad for, at det er lykkedes at blive enige om at fastholde denne ordning.

En af de ting, som det selvfølgelig er meget spændende at se konsekvenserne af, er, at vi har fjernet Det Rejsende Landsteater, og at det får nogle konsekvenser for Det Rejsende Te-